

gjördu tá, við ognari ábyrgd at standa við endan, tað skuldi eftir minari metan verið liberalur borgarligur politikkur.

Tá ið nú Dagblaðið, Fólkløkkurin og Óli Breckmann ferð eftir ferð skrivar um nakað teir kalla «Hundslygið» á Tvøroyri Arbeiðararæslan og harvið Javnaðar-rørslan og leggur hesi undir at hava tikið risa-fyritøkurnar av fótum, hvi skriva teir so ikki um tey lokalu viðurskiptini í Tórshavn, har teir royndu seg sum reiðarar — og um fiskivinnutiltøkini hjá fólkløkkmeirlutanum í Tórshavn býráð. Tað tolir væl dagsins ljós. Tað eru væl roknskapir, sum visa væl fyriskipaðar fyritøkur og sum siga frá, hvi hesar ikki eru til longur, hvi tær fóru av knóðranum.

Har skuldu ikki verið nakrar forðingar, har var eingin Fiskepigernes Fagforening ella Fylking.

Javningarnir vóru langt av landi skotnir.

Hvat siga roknskapirnir frá hesum risafyritøkum borgarliga meirlutans í Tórshavn býráð. Sjálvandi eru teir tøkir og siga frá, hvat hesar fyritøkur kostaðu. Hetta var væl ikki ævintýr men tann reini veruleiki, ikki ein sosialistisk royndarsigling, men eitt borgarligt fyrbrigd.

Nei, her var tað ikki ein sosialistisk royndarsigling, men eitt fólkløkkævintýr, og her er tøg, drepani tøg, og hvi! Hvat var orsøkin til, at hesar vælfyriskipaðu borgarligu fyritøkurnar vóru tiknar av fótum!

Skiparakturin hjá fólkløkkmeirlutanum í Tórshavn býráð við skipinum Leivi Hepna og ikki at gloyma Magnus Heinason, skuldi væl verið søgutillfar hjá samfelagsrevsarinum Óla Breckmann at skriva um, men hvat, so verður hann noyddur at taka hondina í egman barm, og tað hevði kanska ikki verið so heppið.

Tann borgarliga royndarsiglingin hevur ongantíð verið samfelagslig gagnlig, men hon var roynd í Tórshavn, kanska kundu vit hoyrt eitt sindur um tað, ti har skuldi væl alt verið atkomiligt.

Tvøroyri var sum fyrr sagt betur fyr enn flestu bústaðir í Føroyum, og sum niðurstøringarbygd komu og fóru fólk, ti sum yrkjarin sigur so ramandi: «Her vóru virkir og livikorini best».

Tey, sum tá búu í Tórshavn vóru ikki so væl fyr, sambært samroðu, sum Útvarp Føroya hevði við Mariu Skylv Hansen, var har greitt frá, at viðurskiptini um aldamótíð og nakað fram vóru soleiðis í

Tórshavn, at tey, sum har búu, høvdu loyvi at fara um landið at bíða.

Fyri tey, sum so vóru so væl fyr, at tey áttu ættar-fólk á Tvøroyri tey vóru væl fyr, ti tað vóru so sanniliga eisini fólk úr Tórshavn sum settu búgv á Tvøroyri, og sum sostatt sum limir í fakfeløgum. Sambært Óla Breckmann, Dagblaðnum og Fólkløkkinum, so vóru tað hesi, sum tóku risafyritøkurnar av fótum!

Hvat var tað so fyr brotsverk, sum hesi arbeiðsfólk framdu, ið fekk so stórar avleiðingar, at tað tók risafyritøkurnar av fótum! Tey kravdu bert tann rættin at umsita sínar egnu pengar.

Tað vóru ikki brúktir blikkpengar á Tvøroyri, og eg veit heldur ikki, hvussu leingi Óli Breckmann og hansara viðhaldsfólk høvdu arbeitt fyr blikkpengar, ella fyr tað úttan at kenna lön sína. Helst hevði hann og tey ongan dagin arbeitt.

Men sjálvandi tað var gott nokk fyr tað vanligu arbeiðsfólkið, og tá so tey royndu at seta fót undir egið borð, so verður tað kallað sandkassaprojekt ella tað, ið verri er.

Um tú í dag hyggur at Tvøroyri, so vil tú leggja til merkis, at ættarbond eru til hvørja ta einastu bygd í Føroyum.

Eisini til Tórshavn, harinmillum annað tann nevnda gentan Anna Malena vanligu nevnd Havnamalena, sum var við at stovna Fiskepigernes Fagforening og harvið var við at fremja «Sandkassaprojektini» á Tvøroyri.

Men hvør var hon? Eru ættarfolk hennara enn í Tórshavn, henda kvinnan sum sambært Óla Breckmann var við at taka risafyritøkurnar av fótum!

Jú sanniliga er ætt hennara enn livsfrisk í Tórshavn, ti Havnamalena er ommusystur at blaðstjóranum á Dagblaðnum Óla Breckmann.

Ein klipi, annað verður bókin ikki, ti nógv bæði gott og ringt kann verða skrivað um viðurskiptini á Tvøroyri, og alt tolir dagsins ljós.

Men tað eigur ikki at geva Dagblaðnum, Óla Breckmann og Fólkløkkinum rætt til at sparka eftir Tvøroyri, okkara forfedrum, heiðrugum kvinnum og monnum. Tey vóru fatað, men tað er so sanniliga eingin skomm at verða tað. Tey gjørdur skyldur sínar.

At bygdafolk mini skula verða líknaði við ein hálvbardan hund, er meira enn óboðið. Sagt verður, at Akka var noyddur at flyggja. Men frá hvørjum og av hvørjum orsökum

var hann noyddur til tað!

Tað er eingin, og eg vil ikki verða persónligur, sum noyddi Akka at fara.

Hann og hansara kunnu bert bera arbeiðameirlutanum á Tvøroyri alt gott. Hann legði teimum ongar forðingar í vegin.

Sanniliga viðkemur bókin hjá Axel Mortensen

stjóra okkum øllum, hon hevur søguligt tilfar, men hon gevur ikki Óla Breckmann, Fólkløkkinum og Dagblaðnum rætt til at sparka eftir Tvøroyri.

Sverre Midjord

Útbjóðing

Vegna veðhavararnar, verður við hesum boðið út til sølu, 110 tons av »agn-høgguslokkie«.

Sambært TVN-kanningar, er hesin av kvaliteti, sum annar agn-høgguskollur.

Um áhugi er fyr hesum agni, er møguleiki at siggja og kanna partið, áðrenn boð verður givið.

Partið verður selt undir einum, og skulu boðini, sum verða opnað mikudagin 8. februar 1989, kl. 14.00, verða okkum í hendi í seinasta lagi sama dag kl. 13.30.

Boð verða at senda til:

TEKNOCON PF
Á Mýrini 4
188 Hoyvík

í afturlætnum brævbjálva.